

Edebiyat Evinden Ayrılanlara Çağrı

– Nuri Baş · 05 Eylül 2022

Birer birer giderken geride bir veda yok
Şu nadide çiçekler yavaş yavaş soluyor
Dost ellerinden atılan o aşına ,bildik ok
Gam yüklü yüreğimi her yerden deliyor.
Kenetlenmiş yumruklar şimdi açılır oldu
Hasret tüten gözyaşı gözden saçılır oldu.

Kırılınca gönüller neden ayrılır yollar
Hemen ayrılmak niye isyan ediyor diller
Boynu bükük bakıyor nadide açan güller
Her giden dosttan acı bir hatıra kalıyor.
Küsüp gitmek olur mu herbir kardeş,bacıya
İnan dayanması zor yürek burkan acıya.

Çağlayıp akan sular şimdi coşkun akıyor
Nerede bunca kalemşör hiç sesleri çıkmıyor
Bir kere küsüp giden daha dönüp bakmıyor
Sanki yolu kaybetmiş, kızgın çöle dalıyor.
Harcanan o emekler bak geride duruyor
"Yeter,dön geri" diye bin bir hayal kuruyor.

Edebiyat Evi'nde durup mekân kurmuşuz
"Neci olur, aslı ne?" Kime hesap sormuşuz
Geleni bağrımıza kardeş diye sarmışız
Sorun bakalım neden ömrümüzü çalıyor.
Huzur ararsan burda, hep neşe saçılıyor.
Kitli kapı yok bizde, her gönle açılıyor.

Eksilmeyip aksine günden güne artalım
Herkesin yüreğini altın ile tartalım
Yıkılan gönülleri yeniden onartalım
Gör ki işte o zaman nasıl yüzler gülüyor.
Biz kimseye küsmeyiz teklifsiz buyur da gel
Kısılan şu sesini yeniden duyur da gel.

Nuri Baş

Edebiyat Evi' sitemize küsüp de ayrılan bütün arkadaşlarıdır bu çağrım.